

ת"פ (ירושלים) 32604-09-22 - מדינת ישראל נ' שמעון קלפהולץ

ת"פ (ירושלים) 32604-09-22 - מדינת ישראל נ' שמעון קלפהולץ ואח'שלים ירושלים

ת"פ (ירושלים) 32604-09-22

מדינת ישראל

נגד

1. שמעון קלפהולץ

באמצעות ב"כ עו"ד ש. הורביץ

2. אלעזר צדוק קויפמן - ההליכים הותלו

בית משפט השלום בירושלים

[06.11.2024]

כבוד הנשיא שמואל הרבסט

החלטה

כתב האישום מלמדנו כי ביום 09.06.22 סמוך לשעה 12:00 נכנסו הנאשמים, יחד עם אחרים, ללא אישור, לאתר בנייה ברחוב אבנר שאקי בירושלים וזאת על מנת להפגין נגד עבודות בנייה הנעשות, לטענתם, על קברי יהודים. לאתר הגיע צוות שוטרים ודרש מהנאשמים ומאחרים לעזוב את המקום. האחרים נענו לבקשה, אולם הנאשמים התיישבו במקום וסירבו לעזוב.

לפיכך, נאלצו השוטרים להרים את הנאשמים ולהרחיקם מהמקום בכוח.

כתוצאה מכך, ובמהלך הפינוי, נפל אחד השוטרים ונחבל בגבו ובידו השמאלית וזאת לאחר שנחבט בקיר המוצב במקום ועליו ברגים חשופים.

הוראות החיקוק הרלבנטיות הינן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וכן הסגת גבול פלילית וזאת על פי סעיפים 275 ו-447 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1997 (להלן: "החוק").

כתב האישום בהליך זה הוגש ביום 14.09.22, כשלושה חודשים לאחר קרות האירוע, לכאורה.

נאשם 2 לא אותר וההליכים בעניינו הותלו, ובהחלטה זו נעסוק בנאשם 2 ובעתירתו לפי סעיף 108 לחסד"פ.

בטרם ניתנה תשובה לאישום, ביום 25.06.23 אתר בא כוח הנאשם וביקש להורות למאשימה להעביר אליו חומרים ונתונים שונים המצויים בידה, כאשר עיקרה של הבקשה עוסקת בכלל כתבי האישום אשר הוגשו על ידי משטרת ישראל, או כל רשות תביעה אחרת בעבירות של הסגת גבול והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, וזאת במקרים הקשורים למחאות או הפגנות וללא שקיימת אשמה בעבירה של אלימות או נזק פיזי כלפי רכוש או אדם (כפי שקיים במקרה דנן).

עוד התבקשו כלל התיקים האלו, הנחייה של כל גופי התביעה הרלוונטיים המלמדת על טיפול במקרים אלו וכן מדוע תיקים של מפגנים אשר הואשמו גם באלימות, יועברו ליחידת ההסדר המותנה וטופלו שם באורח מקל וללא ענישה משמעותית.

בקשה זו לוותה בטיעונים משפטיים ובפסיקות קודמות שניתנו על ידי בתי המשפט השונים, ובמיוחד ת"פ (י-ם) 15814-03-17 מדינת ישראל נ' בודה, פס' 48 (5.7.2018- להלן: "פרשת בודה") שם בוטל כתב אישום נגד מפגין חרדי נוכח מידע שהתקבל ממשטרת ישראל באמצעות חוק חופש המידע, אשר ממנו היה ניתן ללמוד כי כנגד הציבור החרדי, ננקטה אכיפה בררנית.

לשיטת בא כוח הנאשם 1, על מנת שניתן יהיה לבסס בקשה זו, הרי שהוא נצרך לחומרים ונתונים סטטיסטיים המצויים בידי המאשימה ושלוחותיה, ומכאן נולדה בקשתו זו אשר מקורה בסעיף 108 לחסד"פ, כאמור. בא כוח המאשימה השיב ביום 13.09.23 כי מדובר בבקשה "חריגה ונעדרת כל הצדקה... בה נדרשת התביעה לאתר ולהעביר חומר בכמות אסטרונומית" (סעיף 7 לתגובת המאשימה).

עוד הוסיף בא כוח המאשימה כי במקרה דנן מדובר בנאשם שיחד עם אחר "פרץ לשטח לא שלו", ומשכך אין מדובר בהפגנה, אלא במי שמסיג גבול ולכן הבקשה העוסקת במפגנים לסוגיהם השונים אינה רלוונטית למקרה דנן. לקראת סיום, הוסיף בא כוח המאשימה וטען כי בכתב האישום מתוארת פציעתו של שוטר ועל כן החומר המבוקש אינו מתאים למקרה דנן ואין טעם להתאמץ ולתיתו.

הנוהג המקובל בכתיבה משפטית הוא כי יש לפרוס את יריעת הטיעונים במלואה, כפי שהובאה על ידי הצדדים ולאחר מכן לדון ולהכריע בנדרש, אלא, שכבר כעת יש לומר כי טיעוניה של המאשימה בכל הנוגע ל"קבוצת הנאשמים" אליה משתייך הנאשם אינה יכולה להתקבל.

כתב האישום עצמו מציין כי מדובר היה בהפגנה. זוהי כותרת האירוע וכל המאורעות הקשורים והמתוארים בכתב האישום חוסים תחת כותרת זאת (סעיף 1 לפרק העובדות).

המאשימה, בתגובה מאוחרת אשר הוגשה ביום 18.09.24 מנסה ליצור הפרדה, לטעמי מלאכותית, בין הפגנה להתפרעות. הפרדה זו נעוצה בטענה לפיה התפרעות אינה מכוונת לתכלית מחאתית, אלא להפרת סדר. הפרדה זו דינה להידחות על הסף.

רבות היו ההפגנות בעת האחרונה בכל רחבי המדינה.

חלק משמעותי ביותר מהפגנות אלה אשר נועדו למחות או לתמוך, ברעיון זה או אחר, הפכו תוך זמן קצר או ארוך להתפרעויות, תוך הפרת חוקים שונים, חסימת כבישים, הקמת רעש, הצתות ועוד ועוד. אשר על כן, נדמה כי ההפרדה המוצעת, כאמור דינה להידחות, והבחינה הרלוונטית היא קיומה של אידאולוגיה בבסיסה של ההתפרעות. רוצה לומר, האם הנאשמים בהם אנו עוסקים ביצעו את המיוחס להם על מנת להעביר מסר או רעיון אידאולוגי-השקפתי בעניין זה.

התשובה לכך במקרה דנן ובכל יתר ההפגנות - הינה חיובית באופן מוחלט. עיון באתר האקדמיה ללשון העברית (האקדמיה ללשון העברית (hebrew-academy.org.il)) מלמד כי המילה "הפגנה" מקורה בשורש פ.ג.נ אשר משמעו הוא צעקה ותחנונים. הצועק והמתחנן מבקש להעביר מסר והכלי באמצעותו מסר זה עובר הינו ההתפרעות, ההפגנה, או האסיפה. עד כאן, אם כן, ניתן להסיק כי במקרה דנן מדובר באירוע "הפגנתי" ובקשתו של הסנגור היא להשוות אירוע זה לאירועים הפגנתיים אחרים, וזאת כדי לבחון את התנהלות גופי האכיפה כלפי ציבורים שונים. כבר עתה, יש לדון בתגובתה של המאשימה מיום 19.09.24. בתגובתה זו מנסה המאשימה לטעון כי אין במקרה דנן מקום לבדיקה רוחבית שעניינה קהלים שונים וציבורים שונים ופעולות האכיפה אשר בהן נקטה המאשימה נגדם, זאת מאחר והנאשם שלפנינו הינו "רצדיביסט" מאחר ובחודשים ינואר ופברואר בשנת 2024 נפתחו נגד הנאשם שני תיקי חקירה אשר תלויים ועומדים נגדו, וכן הוגשו בעניינו שני כתבי אישום נוספים, שניהם בשנת 2022 שעניינם ביצוע עבירות של הסגת גבול, הפרעה לשוטט בעת מילוי תפקידו, הפרעת הוראה חוקית והתקהלות אסורה. כמו כן, נסגרו בעניינו שלושה תיקי חקירה שעניינם דומה, וזאת בין השנים 2020-2022. לשיטתה של המאשימה, רקע זה מלמד כי כנגד נאשם זה יש צורך, שלא לומר חובה, להגיש כתבי אישום מאחר שעברו מלמד כי הוא "שור מועד" ואין בכך כדי להראות על אכיפה בדרנית כלפי הציבור החרדי ומאחר והנאשם "איננו שייך לקבוצת השוויון". גם טענה זו יש לדחות מניה וביה.

ההגנה טוען, וטענה זו אינה יכולה להיסתר, כי האכיפה המוגברת נגד הציבור החרדי היא זו אשר הביאה לתוצאות הבאות לידי ביטוי בגיליון הפלילי של הנאשם. רוצה לומר, היה ונאשם זה היה משתייך לציבור אחר, שאינו נאכף באותה עוצמה ובאותו היקף, לכאורה, כמו הציבור החרדי, הרי שגיליון היה נשאר נקי וצח כשלג. היינו, הרצדיביזם במקרה דנן ובהקשר לנאשם דנן נולד כתוצאה מהאכיפה הבררנית אותה מבקשת ההגנה להוכיח ועבורה היא מבקשת את המידע המפורט לעיל.

לא זו אף זו. אמנם, נאשם 2 אינו מופיע בבית המשפט בהליך זה, אך הוא מעניינו ניתן ללמוד כי טענת המאשימה מופרכת מיסודה. נאשם זה אינו בעל הרשעות קודמות, כיום וקל וחומר בעת הגשת כתב האישום, ועל אף כל זאת הוגש נגדו כתב אישום במקרה דנן ואותו, למרות שההליכים הותלו בשל אי התייצבותו - ניתן וצריך לשייך לקבוצת השווים המעלים את הצורך בבדיקה ואותו הצורך מגדיר את דרישת ההגנה לחומר חקירה כהגינות וראויה. עתה, משהחלטתי כי יש ראשית ראיה, ואף למעלה מכך, שיש בה כדי לחייב את המאשימה ליתן בידי ב"כ הנאשם 1 חומר אשר יהיה בו כדי לבחון את טענת האכיפה הבררנית אשר יכול ותעלה על פיו, הרי שיש לבחון מהו היקף החומר אותו יש לחשוף ושהיה בו די כדי להניח את דעתו של הסניגור בעת שיבדוק האם הנאשם אותו הוא מייצג, נאכף בדרנית או שמא לא.

בעניין זה, יש להתחשב במאמץ הנדרש על ידי המאשימה באיסופו של החומר ועל כן יש מקום להרחיב את הטעון בשאלה זו.

ב"כ הנאשם יגיב בכתב ובקצרה וימסור את עמדתו בדבר היקף החומר, הן מבחינת פרק הזמן הנדרש והן מבחינת המהות וגישה עד ליום 13.11.24. המאשימה תגיב אף היא בכתב ובקצרה וזאת עד ליום 20.11.24 והחלטה (קצרה) תינתן בהתאם. מזכירות -נא להודיע ולהעביר החלטה זו לעיונם של הצדדים. ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ה, 06 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.